

խոստովանում անազ, զորոքեք՝ գարահագր՝ զսրբապետ
վերջապարտութեան այս տաճակների պահուհւհ
ատանձին ապրած էր զազտնիւրին հետ, հոն գտնուող
հիւանդ, գուցէ հոգեւորք իր զաւկին հետ... :

Ժամ Սէրհէս կը խորհէր՝ զիտեղով օրինակին պաշ-
ղած սրտակեղծք տեսարանը :

Կարելի՞ քան էր որ այդպիսի տաղանայինը գոյու-
թիւն ունենային : Ու ո՛րէնով արժանի էր յարգանքի
Լիբէթ, այդ աղբիկ-մալբը որ կ'ուզէր հաւատարիմ
մնալ իր սիրած միակ անձին յիշատակին : Ի՞նչ հմայրչ
չէիտ մը դրած էր պարկեշտութեան և հպտտութեան
աղանջներին մէջ թէ՛

